

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.29/2025/6. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. szeptember 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2025. február 13. napján kihirdetett, 3.B.182/2024/32. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) évre súlyosítja.

A vádlottal szemben 8.500.000,- (nyolcmillió-ötszázezer) forint erejéig vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcíme: cím8

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2024. november 29. napjától 2025. február 7. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott, és 2025. február 13. napján kihirdetett, 3.B.182/2024/32. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés) állapította meg, ezért őt 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítván, hogy a kiszabott fegyházbüntetéséből lekorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. március 3. napján jogerőre emelkedett, 22.B.V.13694/2013/129. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtásának elrendeléséről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlott általi viseléséről.

[2] A fenti érdemi ügydöntő határozattal szemben az ügyész a vádlott terhére, részbeni megalapozatlanság miatt, súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, vagyonekobzás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője felmentés érdekében terjesztettek elő jogorvoslati nyilatkozatot.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.49/2025/2-I. számú átiratában fenntartva az ügyészi fellebbezést a védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélte.

Rámutatott arra, hogy a felülbírálat terjedelme teljeskörű, eljárása során az elsőfokú bíróság perrendi szabályt nem sértett, a megállapított tényállás azonban a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint részben megalapozatlan, amely azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával orvosolható, az iratellenes megállapítások a tényállás [5] és [9] bekezdésében foglaltak pontosításával kiküszöbölhetőek.

Az elsőfokon eljáró bíróság ugyan az utóbbiak szerint részben tévesen értelmezte az általa elfogadott bizonyítékok tartalmát, ezzel együtt azonban az indokolási kötelezettségét alapvetően teljesítette.

[4] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú eljárásban irányadóvá teendő tényállásból következően a vádlott rendelkezett a kábítószer értékesítéséből származó, a tényállásban megjelölt összeggel, így az a körülmény, hogy miként használta fel az így megszerzett összeget, a szükséges intézkedés alkalmazása szempontjából nem releváns, tőle a teljes megszerzett összeget, 8.500.000,- forintot el kell kobozni.

[5] A büntetékiszabási körülményekkel összefüggésben az ügyészség további súlyosító körülményként tartotta szükségesnek értékelni azt a tényt, hogy a terhelt négy, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt, a javára írható körülmények pedig összességében sem alapozzák meg vele szemben az enyhítő szakasz alkalmazhatóságát.

Utóbbiakra figyelemmel a szabadságvesztés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása indokolt.

A fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezést nyilvános ülésen elbírálván, az elsőfokú bíróság ítéletét a megalapozatlanság kiküszöbölését követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottat hosszabb tartamú szabadságvesztésre és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje, vele szemben 8.500.000,- forint összegben alkalmazzon vagyonek Kobzást, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[6] A terhelt meghatalmazott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság előtt előadott perbeszédét változatlan formában fenntartotta, álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróság a perrendi szabályokat csak részben tartotta meg, eljárásával több olyan perrendi szabálysértést is megvalósított, amely miatt a másodfokú bíróságnak mind az abszolút, mind a relatív hatályon kívül helyezési okokat vizsgálnia kell.

A védelmi álláspont szerint a jelen ügyben nem volt helye az elkülönítésnek, az alaptalan elkülönítés nem csak a tényállás megállapítása körében vet fel aggályokat, hanem mindkét vádlott vonatkozásában a terhelti jogok korlátozását is eredményezte. Adott körülmények között az elkülönítés célszerűsége nem igazolható, és az időleges célszerűségi okok sem írhatják felül a tényállás feltárási kötelezettség teljesítését.

A helyes megoldás az lenne, ha a felülbírálat tárgyát képező ítéletet a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezné, és a jelenleg folyamatban lévő másik üggyel egyesítve bírálná el a törvényszék a jelen ügyet is. Ezzel kapcsolatban azt is kiemelte, hogy az ügyben koronatanúként kezelt tanú több, egymással is ellentmondásban lévő vallomást terjesztett elő, nevezett a másik eljárásban még nem került meghallgatásra, az újabb kikérdezése okozhat olyan helyzetet, amely a jelen ügyben meghozott ítéletet és annak indokolását is érinti.

[7] Amennyiben a másodfokú bíróság nem osztja fenti jogi álláspontot, jelen ügyben akkor sincs helye másodfokú döntés meghozatalának, ameddig az eredeti vádirat másik vádlottja ügyében nem születik elsőfokú döntés.

Harmadlagos érvelése szerint az eljáró törvényszék a bizonyítási eljárást sem folytatta le teljeskörűen, nem vetette össze a rendelkezésre álló cellapozíciókat, ennek elmulasztása önmagában is megalapozatlanná teszi az ítéletet, az a másodfokú eljárásban nem orvosolható, így hatályon kívül helyezésnek van helye ez okból is.

Fentiek szerint tehát elsődlegesen hatályon kívül helyezést, amennyiben erre nem kerül sor, másodlagosan a másodfokú döntés meghozataláig az eljárás Be. 488. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő felfüggesztését indítványozta, vagy legalábbis olyan határnapra történő elnapolását, amikor a másik ügyben az elsőfokú döntés már megszületett.

[8] Konkrétan az ügyészi fellebbezésre reagálva a védelem azt emelte ki, hogy a védenccé felmentésének van helye.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást a beszerzett bizonyítékok téves mérlegelésével és az ellentmondások feloldása nélkül állapította meg, emiatt eltérő tényállás megállapítása szükséges, amelynek alapját a védenccé védekezésének teljeskörű elfogadása kell, hogy képezze.

Az eljáró törvényszék logikai hibát is vétett, olyan tanúvallomásra húzta rá a bizonyítékok „zárt logikai láncát”, amely tanúvallomás több ízben is változtatásra került. Utóbbi körben hivatkozott tanúl időközben teljes egészében megváltoztatott tartalmú nyilatkozataira.

Védelmi álláspont szerint kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy védenccé nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, a törvényszék tényről tényre helytelenül következtetett a bűnösség megállapítása körében.

Fentiekkel összefüggésben a védő részletesen hivatkozott a bizonyítási teher megfordításának tilalmára, az egymással zárt logikai láncot nem alkotó, kisebb jelentőségű közvetett bizonyítékok létre, a védenccé terhére szóló Névl-féle terhelti vallomás pontatlanságaira és hiányosságaira, a felismerésre bemutatást övező anomáliákra, az elsőfokú bíróság megengedhetetlen logikai okfejtésekbe történő belebocsátkozására, tanúl szavahihetősége vizsgálatának elmaradására, továbbá arra a tényre, hogy az elsőfokú ítélet a védenccé Település1-i látogatásainak vonatkozásában egyértelműen pusztá feltételezésekre épít.

[9] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben mind a vád, mind a védelem képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli indítványaikban előadottakat, azt kiegészíteni nem kívánták, a terhelt az utolsó szó jogán tett felszólalásában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[10] Az ítéltábla az előterjesztett többirányú fellebbezések tartalmára, a benyújtott védelmi jogorvoslati kérelem írásbeli indokolásában foglaltakra, a fellebbviteli főügyészségi átirat tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel a jogorvoslati kérelmekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján megállapítható, hogy a „Település2-i kapcsolatként” megjelölt terhelt társ vonatkozásában az eljárás felfüggesztésére, ügyének jelen ügytől történő elkülönítésére megalapozottan és törvényesen, a jogszabályi kritériumok fennállta mellett került sor, a negyedik ízben agyvérzésen áteső, s annak következtében az eljárási jogainak gyakorlására előre nem látható ideig képtelen vádlott társsal kapcsolatos hatósági, bírósági intézkedések feltételei adottak voltak, az elkülönítés célszerűsége feltétlenül igazolható, pergazdaságossági okokból, illetőleg a büntetőeljárás szükségtelen elhúzódásának megakadályozása érdekében megtett bírósági intézkedések törvényesek, célszerűek és megalapozottak.

Fenti okokból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének, a másik vádlottal szemben esetlegesen folytatandó büntetőeljárásban hozott elsőfokú döntés bevárásának, és a védelem által feltételezett jogorvoslati kérelmek előterjesztése esetén az ügyek másodfokú egyesítésének és együttes elbírálásának nincs helye.

[11] A rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapítható, hogy a széleskörben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen került sor, az eljáró bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, s azt túlnyomórészt helyénvaló módon is állapította meg.

Megfelelő mélységig foglalkozott mindazokkal a személyi, szakértői típusú és okirati bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű tényezőiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak.

Az elsőfokú bíróság az összes olyan körülményt kellő részletességgel számba vett és értékelt, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából az érdemi kérdések körülbekintő tisztázásához szükséges volt.

Elemezte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből összességében kiolvasható, hogy ténylegesen mely hiteltérdeklő bizonyítékokra alapította a történeti tényállást.

[12] Helytálló bizonyítékértékelése eredményeképpen az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg, hogy a vádlott tagadó védekezését tanúl tanú 2019. június 12. napján gyanúsítottként tett vallomásának tartalma és az azt alátámasztó többirányú bizonyítékhalmoz megfelelően cáfolta.

tanúl Terheltről adott egykori személyleírása megfeleltethető jelen ügy vádlottjának személyi tulajdonságaival, a róla a tanú által közölt egyéb információk, életkörülmények és életesemények egyeztethetőek a vádlottról egyéb forrásokból feltárt adatokkal, illetőleg az elsőbírói észlelésekkel is, a Nemzeti Nyomozó Irodánál folyó nyomozati eljárásban tanúl tanú fenntartva a vádlottra tett terhelő nyilatkozatát, egy szabályszerű körülmények között lefolytatott felismerésre bemutatás alkalmával is határozottan és egyértelműen azonosította a vádlottban a vallomásai során Név2ként emlegetett személyt.

Mindemellett a törvényszék helytállóan mutatott rá arra a tényre, miszerint a lakcímbjelentések okán a vádlott és családjának egyes tagjai is egyértelműen köthetőek a tanúl által beszerzési forrásként megnevezett „Település2-i kapcsolatához”, az egyéb rendelkezésre álló adatok alapján a vádlotthoz egyértelműen köthető, rendszám1 forgalmi rendszámú, fekete színű Volkswagen Passat típusú gépkocsit tanúl tanú a marihuána szállítására használt járműként fényképről beazonosította, miképpen egyértelműen

azonosítható volt egyéb rendelkezésre álló közhiteles adatok alapján a vádlott által használt saját hívószám, a NÚSZ kapuk és a cellainformációk, átjátszó állomások adatainak összevetése alapján pedig a vádlott által használt Volkswagen Passat típusú, illetőleg Suzuki és Opel típusú gépkocsik mozgása, közlekedésének iránya és módja is megfelelően azonosítható volt, a vádlott által használt munkatelefon, illetőleg saját telefon, valamint a NÚSZ kapuadatok egybevetéséből a vádlotti útvonalak kétségkívül kirajzolódtak a terhére rótt teljes eseménysor, időintervallum alatt. Az ezzel kapcsolatos, a nyomozati munka során keletkezett két, rendkívül részletes rendőri feljegyzés adataira támaszkodó elsőbírói elemzéssel és következtetéshalmazzal a maga részétől a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett.

Az elsőfokon eljáró bíróság a vádlott vonatkozásában a kereskedéssel érintett kábítószer mennyiségét a lefoglalt drog tekintetében helytállóan állapította meg az alapügyben beszerzett vegyészszakértői vélemény megállapításaira támaszkodva, míg a meg nem lévő, már értékesített kábítószer tekintetében ugyancsak helyénvaló módon alkalmazta a BSZKI táblázat terhelte nézve legkedvezőbb adatait.

[13] Összességében megállapítható, hogy a releváns tényállási elemekre vonatkozóan a törvényszék mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket az elsőfokú bíróság elemezte, és kötelezettségeinek megfelelően eleget téve a szükséges részletességgel meg is indokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, illetőleg annak is okát adta, hogy mely bizonyítékot milyen okból vetett el és hagyott figyelmen kívül a tényállás megállapítása körében, így az elsőfokú bíróság alapvetően az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékmérlegelése pusztán egyetlen vonatkozásban kifogásolható, a felvett bizonyítási anyag alapján a tényállás csekély részben megalapozatlan, közelebbről a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző módon hiányosan megállapított, ugyanis csak azt tartalmazza, miszerint a vádlott a megegyezésük alapján pusztán leszállította a kábítószer Település1-re, azaz csak futárként működött közre a kábítószer értékesítésében, szállításában.

A fentiek szerinti részbeni megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával az adott tényállásrész helyesbítésével, kiegészítésével és pontosításával küszöbölte ki oly módon, hogy a tényállás [5] bekezdésében foglaltakat – az elsőfokú bíróság által a [15] bekezdésben részletezett és a [30] bekezdés szerint elfogadott gyanúsítotti vallomás alapján – akként korrigálta, hogy a vádlott és a „Település2-i kapcsolat” egyezett meg tanúlval, hogy segítenek a marihuána értékesítés érdekében történő **beszerzésében is**.

Mindemellett mint az adott tényállás szempontjából érdektelen és szükségtelen megállapítást a másodfokú bíróság mellőzte a tényállás [9] bekezdésében foglaltakat.

A fentiekben túlmenően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás további helyesbítésre szorult, a tényállás [7] bekezdésében foglaltakkal összefüggésben azzal, hogy a „legalább havi rendszerességgel, 10 hónapon keresztül” kitétel helyett a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy tanúl 2018. június hónaptól jellemzően havi rendszerességgel 1-1 kilogramm marihuánát rendelt és vásárolt meg Település2-i kapcsolatától, amelyet Terhelt1 vádlott a fekete színű Passat típusú gépjárművön kívül még két másik gépkocsi (Opel, Suzuki) igénybevételevel szállított le Település1-re.

Az ítéleti tényállás [11] bekezdése annyiban szorul helyesbítésre és kiegészítésre, miszerint a 2218,65 gramm marihuána 131,2 gramm $\pm$ **6,57% gramm** delta-9-THC-t tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának **legkevesebb 103,9%-a**.

Utóbbi megállapításból következően az ítéleti tényállás [12] bekezdésében foglalt adatokat is pontosította az ítéltábla, az összesen 12218,65 gramm marihuána **legkevesebb 144,63 gramm** delta-9-THC-t tartalmazott, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak **120,5%-a**. Mindemellett ezen bekezdésen az időintervallum megjelölésben vétett elírást is kiküszöbölve a tényállást az ítéltábla akként módosítja, hogy 2018. június és 2019. június között került sor a szállításokra.

[14] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az immár további korrekcióra nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[15] Az utóbbiak szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a másodfokú felülbírálattal érintett vádlott bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, az ítéltábla pedig a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésével összefüggésben is osztotta az elsőbírói jogi álláspontot, az elsőfokú ítélet [42] bekezdésében foglaltak olyan értelmű kiegészítése mellett, miszerint Terhelt1 a minősített kábítószer-kereskedelem büntettét nem csupán a jelentős mennyiségű kábítószernek a használatában lévő személygépkocsik igénybevételével Település1-re történő szállításával, hanem a drog beszerzésében való közreműködésével is megvalósította, az elkövetési magatartása tehát többirányú, több vonatkozású volt.

[16] A büntetékiszabás másodfokú felülbírálata körében az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által számba vett és értékelt bűnösségi és büntetékiszabási körülményekre, a súlyosító tényezők körében azonban hangsúlyozottabban kellett számításba venni a terhelt rendkívül kedvezőtlen előéletét, az elsőfokú bíróság által figyelmen kívül hagyott módon azt a körülményt, miszerint négy vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaideje alatt valószínűsítette meg a rendkívül nagy tárgyi súlyú, kiemelkedő veszélyességű bűncselekménysorozatát, amely egyértelműen a személyisége kiemelkedő társadalomra veszélyességére utal.

S jóllehet az összes elkövetési körülmény, a drog fajtája, minősége, a jelentős mennyiséget épphogy csak átlépő volumene miatt valóban nincs szükség arra, hogy a bíróság a vádlottal szemben a törvény szigorát alkalmazza, esetében az enyhítő szakasz alkalmazásának egyértelműen hiányoznak a jogszabályi feltételei.

Fentiekre figyelemmel a Btk. 82. § (1), illetőleg (2) bekezdés b) pontja szerinti jogszabályi rendelkezések alkalmazásának mellőzésével a másodfokú bíróság a különös részi büntetési tételkereten belül, annak alsó határa közelében határozta meg a vádlott vonatkozásában a tetтарыыos büntetés mértékét, miután az elsőfokú bíróság által alkalmazott aránytalanul enyhe joghátrány összességében sem tekinthető arányosnak az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a terhelt alanyi bűnösségének mértékével és személyisége megállapítható társadalomra veszélyességének fokával, továbbá valamennyi ekörben relevanciával bíró egyéb tényezővel.

[17] A vagyonelkobzás alkalmazhatóságával összefüggésben a másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli főügyészégi jogi álláspontot, a fellebbviteli eljárásban irányadóvá tett tényállásból következően a vádlott volt az, aki a jelentős mennyiségű kábítószer

beszerzésében és fuvarozásában, szállításában is közreműködött, ő maga rendelkezett a kábítószer értékesítéséből származó, a tényállásban pontosan megjelölt összeggel, ilyen módon az a körülmény, hogy az értékesítéséből neki befolyó összeget milyen módon használta fel, abból ismét kábítószer szerzett be, saját megélhetésére fordította vagy a bűntársaival számolt el, a szükséges intézkedések alkalmazása szempontjából irreleváns, a terhelttől az egész megszerzett összeget a bruttó elvre figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonek Kobzás keretében el kellett vonni.

[18] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálvá, a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát – a közügyektől eltiltás mértékének változatlanul hagyása mellett – a fentebb indokoltak szerint súlyosította, a vádlottal szemben 8.500.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy pontosította a vádlott lakcímét.

Győr, 2025. szeptember 11.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2025. február 13. napján kihirdetett, 3.B.182/2024/32. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. szeptember 11.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke